

عنوان مقاله:

ارزیابی نقش زیستگاه در جغرافیای جرایم شهری (مطالعه موردی: شهر میاندوآب)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات شهری، دوره 8، شماره 31 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

جمال بیگی - استادیار گروه حقوق جزا و جرم شناسی، واحد مراغه، دانشگاه آزاد اسلامی، مراغه، ایران

خلاصه مقاله:

محیط جرم همیشه از ماهیت ثابت و فضای کالبدی خاص با محدودیت‌های فیزیکی برخوردار است. انسان همواره در حال تولید تنوع محیطی است و از این رو جرائم شهری با کثرت ملاک‌های ارتباطات اجتماعی افزایش می‌یابد. در تقابل با این زیستگاه جرائم، همه تمهیدات لازم برای پیشگیری از تعامل دو عنصر الحاقی و القایی با عنصر محیطی بایستی به کار گرفته شود. روش تحقیق حاضر به لحاظ هدف، کاربردی و به لحاظ نوع و روش، توصیفی - تحلیلی و به شیوه کتابخانه‌ای و میدانی بوده است. جامعه آماری تحقیق نیز 268 نفر از بزهکاران شهر میاندوآب که در کلانتری‌ها و واحدهای اجرایی ناجا طی بازه زمانی اول فروردین‌ماه تا شهریور سال 1395 تحت بازداشت موقت و یا روانه زندان شده‌اند، بوده که به عنوان نمونه، تعداد 122 نفر از این افراد براساس فرمول نمونه‌گیری کوکران انتخاب شده‌اند. بنابراین به منظور ارزیابی نقش زیستگاه در جغرافیای جرائم شهری میاندوآب، با استفاده از نظریه‌های روان‌شناختی، جامعه‌شناسی جنایی و جغرافیای جرائم شهری به تبیین ادبیات نظری موضوع و در تحلیل میدانی نیز براساس اطلاعات دریافتی از جامعه آماری، به تجزیه و تحلیل اطلاعات پرداخته شده است. با بررسی الگوی جغرافیایی جرائم شهری با استفاده از مدل تخمین تراکم کرنل، یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که کوی قره ورن، کوی ولی‌آباد، خیابان جانبازان و کوی وکیل‌کندی در میاندوآب، با میزان بسیار بالای بزهکاری مواجه است. کیف‌قایی، تخریب اموال عمومی، ولگردی و تکدی‌گری، نزاع، درگیری خیابانی و زورگیری از مهم‌ترین جرائم ارتكابی این شهر بوده است. در بررسی تأثیر زیستگاه بر انواع بزهکاری مشخص شد که عناصر محیطی بر وقوع جرائمی مانند سرقت و اعتیاد به مواد مخدر، بیشترین تأثیر را داشته‌اند. در بررسی ویژگی‌های اماکن وقوع جرم نیز مشخص شد که تراکم خانه‌های قدیمی با قیمت نازل در بروز بزهکاری بیشترین نقش را داشته است. نتایج تحلیل‌ها نشان می‌دهد که عدم طراحی مناسب ساختمان‌ها و وجود کوچه‌های باریک از مهم‌ترین ویژگی‌های کالبدی در بروز بزهکاری بوده‌اند. آزمون آماری همبستگی پیرسون نشان داد که بین زیستگاه و بزهکاری افراد رابطه معنی‌داری وجود دارد. نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه نیز نشان داد که مجموع متغیرهای پیش‌بین «مشخصات کالبدی و اجتماعی کانون‌های جرم خیز، خصوصیات اماکن مناطق، محیط فیزیکی و عناصر اقلیمی»، حدود 32 درصد متغیر ملاک تحقیق بزهکاری را تبیین نمودند که مؤلفه «مشخصات کالبدی کانون‌های جرم خیز»، بیشترین سهم را در تبیین متغیر ملاک داشته است.

کلمات کلیدی:

زیستگاه، بزهکاری، نظریه‌های جغرافیای جرایم شهری، مکتب شیکاگو، شهر میاندوآب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1158155>

